

varer; altsaa kunne de meget godt finde Sted paa den øvrige Tid af Søn- og Helligdagene. En modsat Regel indeholdes i Forordningen, dog med en vis Indskrænkning. Da saadanne Møder ansættes af Formanden, synes det mig, at det ligger klart deri, at de andre Medlemmer af Bestyrelserne kunne der ved forhindres fra, om de maatte ønske det, at besøge Gudstjenesten. Regelen i Lovforslaget synes mig derfor ikke at være rigtig, men man bør, efter min Mening, vedligeholde den, som er den nugældende, at sige Møder ordentligvis ikke bør finde Sted paa Søn- og Helligdage, men, at der dog fra denne Regel kan gøres Undtagelse. I den gjældende Forordnings § 12 omtales derimod visse Foretagender, som vel kunne foregaae paa Søn- og Helligdagene, men ikke paa den Tid, Gudstjenesten holdes, nemlig visse offentlige Forelæsninger, Udstillinger og Skole. Dette er ogsaa gjentaget i Lovforslagets § 10, dog med den Forandring, at, hvad Skoler angaaer, er det indskrænket til offentlige Skoler; altsaa, naar en privat Mand holder Skole, kan han, efter Lovforslaget, ogsaa gerne lade den være i Virksomhed paa Søn- og Helligdagene under Gudstjenesten. Dette forekommer mig ikke at have tilstrækkelig Grund. I den gjældende Forordnings § 13 gives der en særegen Regel med Hensyn til den store Bededag og den første Dag af de tre store Høitider, den første Jule-, Paaske- og Pintsedag, nemlig den, at paa disse Dage skulle ordentligvis alle uforbundne Arbejder standses den hele Dag, ligesom ogsaa Forlystelser. I Lovforslaget er vel denne Regel vedligeholdt, forsaavidt angaaer offentlige Forlystelser, derimod ikke forsaavidt angaaer Arbejder; altsaa ere med Hensyn til Arbejdsskoler disse fire Dage satte i Klasse med andre Helligdage. Heller ikke dette kan jeg finde at være begrundet.

Hvis man nu vilde ved Ændringsforslag gaae ind paa de Anskuelser, jeg har tilladt mig at ytre, og søge at rette Lovforslaget saaledes, at den Grundsatning, hvorpaa samme er bygget, blev mere consequent gennemført, saa vilde det vistnok komme til saa godt som ganske at stemme med den gjældende Forord-

ning, og jeg maa da bemærke, at i saa Fald vilde der neppe være Anledning til en ny Lov; men i den Form, som Lovforslaget nu har, kan jeg, paa Grund af dets væsentlige Afvigelse fra de gjældende Bestemmelser, ikke skjønne, at det egner sig til at blive til Lov. Jeg skal iøvrigt, forsaavidt der vil opstaae Spørgsmaal derom, tillade mig at gøre opmærksom paa, hvad jeg ogsaa har yttret i det andet Thing, at Sagen, om ogsaa Lovforslaget skulde forelægges for Hans Majestæt fra Justitsministeriet, ikke vilde beroe paa dette Ministerium alene, da der jo under Sagen er væsentlig Spørgsmaal om, hvad Kirkens Lærv fordrer, hvilket Spørgsmaal maatte besvares af et andet Ministerium.

Jeg har ved de Bemærkninger, jeg saaledes har tilladt mig, fornemmelig opholdt mig ved den Forskjel, der er imellem den gjældende Forordning af 26de Marts 1845 og Lovforslaget. Der er nogle flere Forskielligheder, som jeg anseer for mindre væsentlige, og som jeg derfor ikke har omtalt; men jeg skal, inden jeg slutter, endnu tillade mig at henlede Opmærksomheden paa en enkelt, efter min Mening høist uheldig Bestemmelse, som er kommen ind i Lovforslaget. I Lovforslagets § 9, hvor der er Tale om thinglige Forretninger, hedder det nemlig, at disse ikke maae foretages om Søn- og Helligdagene, uden at Sagens Niemed kunde kræve, det Modsatte; men der er fremdeles tilføjet: „undtagen hvor en saadan (nemlig Retshandling) ikke uden at overtræde Grundlovens § 85 kan udfættes“. Der indeholdes altsaa paa en Maade heri en Fortolkning af Grundloven, idet det forekommer mig at være aldeles klart, at denne Sætning gaaer ud fra en vis Forudsætning om Forstaaelsen af den nævnte Grundlovsparagraf. Men i de almindelige Love bør man ikke fortolke Grundloven. Grundloven kan kun forandres paa en vis bestemt Maade overensstemmende med dens § 100, og ingen authentisk Fortolkning, ingen Fortolkning, der skal gjælde som Lov, kan heller gives paa nogen anden Maade. Om ogsaa den Forudsætning om en vis Mening af Grundlovsparagrafen, som saaledes er indeholdt i Lovforslagets § 9, var den rigtige, og ingen som-